

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Det unge Blod

Citation: Brandes, Edvard: "Det unge Blod", i Brandes, Edvard: *Det unge Blod*, 1899, s. 140.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_06-shoot-idm140623153251200/facsimile.pdf (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Det unge Blod

hun paa sin Side blev ked over, at han tvang hende til saadanne Scener, som ingen Nytte var til og blot spildte den kostbare Tid.

Og uheldigvis kunde de ikke ses andre Steder end hos ham. Paa Gaden var det nu en Galskab at gaa, naar de besad et langt tryggere Mødested. Og hos fælles Bekendte? De havde kun Tanterne. Men da Andreas engang for Alvor foreslog, at de skulde arrangere sig paa at være sammen dér en Aften, og samtidigt tilføjede nogle venlige Ord om de gamle Damer, gav Hellen sig til at le og spottede lystigt over de to snakkesalige og nysgerrige Frøkener. Hun efterlignede dem saare pudsigt, og Andreas maatte le med, skønt han følte sig lidt ubehagelig berørt ved denne Spot, der ikke stemte overens med hans humanitære Følelser overfor de stakkels Gammel-Jomfruer. Han fik da endelig at vide, at Hellen ene var kommet dér den Februar-Aften for hans Skyld, og skønt han kyssede hende henrykt over dette første Kærlighedsbevis, mindskedes ikke derved hans Ubchagsfornemmelse, fordi han mindedes, hvor elskværdig — altsaa forstilt elskværdig Hellen havde været hin Aften mod de troskyldige Gamle.